

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under Forhandlingerne paa Rigsdagen angaaende Forslaget til den nu gældende Fiskerilov for Danmark af 5te April 1888 blev det fra alle Sider forudsagt, at Loven, efter at den havde virket i nogen Tid, vilde være at undergive en Revision paa Grundlag af de da indbundne Erfaringer. Med dette for Dje er der i de 6 Aar, der ere forløbene siden Lovens Strafttræden, aarlig af Indenrigsministeriets Konsulent i Fiskerisager med Forstanderen for den biologiske Station, Fiskerikontrollørerne og Chefen for Fiskerinspektionen inden for Stagen bleven afholdt Konferencer, hvor Erfaringerne fra de forskellige Fiskeriomraader om den Maade, hvorpaa Lovens Bestemmelser virkede, ere blevne samlede og drøftede under Belysning af de Andragender, som Tid efter anden fremkom fra Fiskere og andre i Fiskerierne interesserede om Ændringer i Loven. Samtidig har den i 1889 oprettede biologiske Station virket for ad videnskabelig Vej at skaffe Klarhed over de mange Spørgsmaal om Fiskenes Liv, som have den allerstørste Betydning, naar der skal Lovgives om Fiskerierne, og til hvis Belysning der under Forberedelserne til Loven af 1888 kun forelaa et meget utilstrækkeligt Materiale.

Herved er der tilvejebragt et Grundlag, paa hvilket der har kunnet bygges en frugtbar Drøftelse af de Veje, der bør følges ved en Revision af Fiskeriloven. De af Fiskerkonsulenten paa Indenrigsministeriets Foranstaltning aarligt udgivne Fiskeriberetninger, i hvilke Beretningerne fra den biologiske Station ere optagne, give et Billede af den Virksomhed, der i saa Henseende er udfoldet. Forhandlingerne med Sverig om en Fiskerikonvention have bidraget meget til at fæstne og udforme de bundne Anskuelser, saa at de have kunnet faa Udtryk i den under 2den Februar d. N. afsluttede Konvention, med hvis Indhold Rigsdagen vil komme til at beskæftige sig under Behandlingen af det for Rigsdagen fremsatte Forslag til Lov om Frednings- og Ordensbestemmelser for Fiskeriet i de til Kongerigerne Danmark og Sverig grænsende Farvande.

Da der derhos hos Fiskerbefolkningen gennemgaaende næres Ønske om en snarlig Revision af Fiskeriloven, har Regeringen fundet Tidspunktet passende til for Rigsdagen at fremsætte foranstaaende Lovforslag.

Loven af 5te April 1888 har, som man kunde vente af en Lov, der som denne griber saa direkte ind i en stor og omfattende Næringsdrift, været Genstand for megen Kritik, men selv om der med Rette har kunnet rejses Indvendinger mod adskillige Enkeltheder, maa det dog siges, at man i det hele og store har grebet det rigtige ved denne Lov. Spørgsmaalet var i de Aar, der gik forud for Lovens Emanation, om man skulde, til Dels ved Overførelse af de for Limfjordsfiskeriet gældende Regler, fastsætte almindelige Regler for Garnredfjæbers Massevidde, Tiden for Redfjæbers Brug m. m., eller om man fornemmeligt skulde basere Fredningen paa et for hele Landet gældende almindeligt Forbud mod Køb og Salg af Undermaalsfisk. Regeringen valgte i det Forslag, der forelagdes Rigsdagen, dette sidste, og Tiden har vist, at man heri har handlet rigtigt, idet man ikke alene her hjemme, men saa godt som overalt i Udlandet, er kommet til det Resultat, at denne Fredningsmaade i Virkeligheden er den eneste, som man er i Stand til at gennemføre og tillempe for større Farvandsomraader med forskelligeartede Fiskeriforhold og Fiskemaader.

Det er gaaet her i Landet som saa mange andre Steder, at det først er, efter at Fiskerierne have taget et stort Opsving, og efter at man har indført og i mange Aar frit benyttet de stærkt fiskende Redfjæber, at man har begyndt at tænke paa Fredning, men da har det hele Fiskeri naaet en saa stor Udvikling, Fartøjers og Redfjæbers Værdi er bragt saa højt op, at Indskrænkninger, der bringe større Standsninger i Bedriften, ikke have ladet sig gennemføre. Da hertil kommer, at man ved de Undersøgelser, man herhjemme og andetsteds har foretaget, endnu ikke er kommet til tilstrækkeligt Kendskab til de vigtigere Fiskearters Livsforhold, Vandringer, m. m. til at kunne med nogenlunde Sikkerhed angive de Veje, man skal gaa for at træffe de a l l e r e d e Lovbestemmelser for Fiskeriets Drift, føres man naturligt hen til det til Grund for Loven af 5te April 1888 som ogsaa for nærværende Forslag liggende Princip: i Hovedsagen at give Frihed til Brugen af de forskellige Redfjæber, men forhindre, at umoden Fisk bringes paa Markedet. De mere detaillerede Bestemmelser for spe-